శరచ్చంద్రికలు

శ్రీబాబూజీ సత్సంగాలలోని
కొన్ని భాగాలు

ఎంపిక

హైదరాబాద్, 1998

భక్తుడు: *గురువుగారూ! సద్గురు స్థితిని క్షణమాత్రంగానైనా అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవడం గురించి మీరు చెబుతూ, ఆ స్థితి ఒక్క క్షణమాత్రంగానైనా అనుభవంలోనికి వచ్చాక ఆ ఆనందానుభవాన్ని నిలుపుకోవడం లేదా దానిని వదులుకోవడం మా చేతుల్లోనే ఉందని తెలుస్తుంది అన్నారు. నిజంగా ఆ అనుభవాన్ని నిలుపుకోవడం లేదా వదులుకోవడం అనే ఎంపిక (ఛాయిస్) మా చేతుల్లోనే ఉందా?*

గురువుగారు: అది ఎంపికే. అది మన చేతుల్లోనే ఉంది, కానీ నిజానికది ఎంచుకోక తప్పని నిర్బంధమైన ఎంపిక. అది మన ఎంపికే అనిపిస్తుంది, కానీ వాస్తవంగా మనకు మరోలా ఎంచుకొనే అవకాశం ఉండదు. ఈ విషయంలో మాత్రమే కాదు, జీవితంలోని ప్రతి విషయంలోనూ ఇలాంటి పరిస్థితే ఉంటుంది. మన 'ఎంపిక' అనే విషయం చాలా గమ్మత్తుగా ఉంటుంది. ఇలా ఎంపిక చేసుకోవడమనేది చాలావరకు మన పాత అలవాట్ల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. నిరంతరం క్రొత్తదనం కోసం చూడటం మన అలవాటు కనుక మనం ఆనందానుభవం నుండి ప్రక్కకు మరలుతాం.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మాకు వచ్చిన అనుభవాలన్నీ (మీరు) ఇచ్చినవే. వాటిని పొందడానికి మేము ఏమీ చెయ్యలేదు. కనీసం ఆ అనుభవాలు రావడం ఆగకుండా ఉండటానికైనా మేము చెయ్యగలిగింది ఏదైనా ఉందా?*

గురువుగారు: ప్రతిదీ ఇచ్చిందే, దేనినైనా 'ఆపడం' ఎలా సాధ్యం?! ఆ ఆనందానుభవం మాత్రమే కాదు, మన అనుభవాలన్నీ ఇచ్చినవే. ఆ అనుభవాలను మనం ఎలా చూస్తాం, మనం వాటిని ఎలా స్వీకరిస్తాం, వాటిని ఎలా అర్థం చేసుకుంటాం అనే ఈ విషయాలను బట్టి ఆ అనుభవం మన ఎంపికే అన్న భావన వస్తుంది. మీ జీవితంలో మీకు ఎదురయ్యే ఏ అనుభవాన్నైనా తీసుకోండి. అది నిజంగా మీరు ఎంచుకున్నదేనా? ఉదాహరణకు, మీరు ఈ మార్గాన్ని (సాయిపథాన్ని) ఎన్నుకున్నారని అనుకుంటున్నారు, కానీ ఇది నిజంగా మీ ఎంపికేనా? నిజంగా మనకు అలా ఎంపిక చేసుకునే సామర్థ్యం ఉందా?

సాధారణంగా అందరూ వాళ్ళ జీవితాలు వారి నిర్ణయం ప్రకారమే ఉన్నాయనుకుంటారు. తమకు అలా ఎంపిక చేసుకునే స్వేచ్ఛ ఉందనుకుంటారు. ఎవరైనా ఆధ్యాత్మికపథంలోకి వస్తే వారికి ఇక వ్యక్తిగత నిర్ణయాలు ఉండవనే భావనతో ఉంటారు. అంతకుముందు వాళ్ళకేదో ఆ అవకాశం ఉన్నట్లు, ఆధ్యాత్మిక మార్గంలోకి వచ్చిన తర్వాత దానిని కోల్పోతారని అనుకుంటారు. నేనేమంటానంటే మీరిప్పుడు కోల్పోవడానికి ఏమీ లేదు, ఎందుకంటే అసలు మీకెప్పుడూ అలా ఎంపిక చేసుకునే అవకాశం లేదు! (గురువుగారు నవ్వుతూ...) ఏవిషయాన్నైనా తీసుకోండి – మీరు ఎక్కడ నివసిస్తారు, ఎలాంటి దుస్తులు ధరిస్తారు, ఏమి తింటారు, ఎప్పుడు నిద్రలేస్తారు – ఇలా ఏదైనా చిన్న విషయాన్ని, ఏ ప్రాముఖ్యతా లేనటువంటి విషయాన్ని తీసుకొని

దాని గురించి లోతుగా ఆలోచించడానికి ప్రయత్నించండి. మీకు పెద్దగా ఎంపిక చేసుకొనే అవకాశం లేదనే విషయం తెలుస్తుంది!

భక్తుడు: *కానీ చాలాసార్లు మాకు ఎంపిక చేసుకొనే అవకాశం ఉన్నట్లనిపిస్తుంది.*
గురువుగారు: నిజమే, అది అలా అనిపిస్తుంది.

భక్తుడు: *ఉదాహరణకు, సత్సంగంలో నేను ఇక్కడైనా కూర్చోవచ్చు లేదా మీ ముందు అక్కడైనా కూర్చోవచ్చు.*
గురువుగారు: అలాకాదు, ఒకవేళ అది మీ ఎంపిక అయినట్లయితే మీరు ఇక్కడ కూర్చొని ఉండేవారు. (గురువుగారు తమ పాదాల చెంత ప్రదేశాన్ని చూపుతూ...) (నవ్వులు...) మీరు వచ్చేటప్పటికి ఉన్న చోటులో ఉత్తమమైన ప్రదేశాన్ని ఎంచుకొనే ప్రయత్నం చేస్తారు. ఆ జాగా దొరక్కపోతే మళ్ళీ ఉన్నదాంట్లోనే మంచిది అనుకున్న చోటులోనే కూర్చోవాలనుకొంటారు. కానీ అలా చివరికి దొరికిన దానితో సంతృప్తిపడి, "ఇది నేను ఎంచుకున్న స్థానం" అనుకుంటారు.

భక్తుడు: *కానీ, మా అనుభవంలో ఎంచుకునే అవకాశం ఉన్నట్లనిపిస్తుంది. ఇక్కడ కూర్చోవచ్చు లేదా అక్కడ కూర్చోవచ్చు.*
గురువుగారు: అవును. నేను చెప్పేదీ అదే, ప్రతి ఒక్కరూ అలాగే అనుకుంటారు. ప్రతి ఒక్కరూ ఇది నేను ఎంపిక చేసుకున్నదే, నేను ఎంపిక చేసుకున్నదే అంటారు. ఆ భావననే వేదాంత పరిభాషలో 'అజ్ఞానం' అన్నారు. ఆ 'అజ్ఞానం' మీ తలకు వెనుక భాగంలో ఎక్కడో లోపల లేదు. అది మన ప్రతి పనిలో, ప్రతి ఆలోచనలో, ప్రతి శ్వాసలోనూ ఉంది. అది అలా మనల్ని మాయ చేస్తూ ఉంటుంది.

భక్తుడు: *అలా అయినప్పుడు అది నా ఎంపిక కాకుండా చేసేది ఏమిటి?*
గురువుగారు: అన్వేషించండి, తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించండి! దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవడం అంత సులభం కాదు. ఊరకే, "ఇప్పటిదాకా నేను ఎంపిక చేసుకోవచ్చు అనుకున్నాను, కానీ మనకు ఆ అవకాశం లేదని చెప్పారు. కాబట్టి ఇక నేనలా ఆలోచించడం మానేస్తాను" అని అనుకొన్నంత మాత్రాన సరిపోదు. అది అంత సులభంకాదు. ఎవరైనా దానిని తెలుసుకొని అనుభవంలోకి తెచ్చుకోగలిగితే మనకు అనుభవమయ్యే ఆ స్థితిని రకరకాల సాంప్రదాయాలు, "ఎంపిక లేని ఎరుక" (choiceless awareness) అని పిలుస్తాయి. మనలో ఎవ్వరికీ ఎంపిక చేసుకునే అవకాశం లేదు. కానీ మనకు ఈ విషయం పట్ల ఎరుక ఉండదు. మన మొత్తం ఉనికి ఎంత నిర్బంధమైనదో, అది అలా ప్రవాహంలో ఎలా కొట్టుకుపోతుందో తెలిస్తే, ఆ ప్రవాహాన్ని గుర్తించడం నేర్చుకోగలిగితే – ఏదో ఒక్క క్షణం గుర్తించడంకాదు, దానిని నిరంతర అనుభవంగా గుర్తించగలిగితే – అప్పుడు మనం ఆ "ఎంపిక లేని ఎరుక"లో ఉంటాము. ఎంపిక చేసుకునే అవకాశం లేని స్థితి అందరికీ ఉంటుంది. అది కాదు సమస్య. అసలు సమస్య 'ఎరుక' – మనకు ఆ ఎరుక లేదు! (నవ్వులు...)

భక్తుడు: *మనకు ఎంపిక చేసుకునే అవకాశం లేదనే ఎరుక కలిగినపుడు, అలాంటి స్థితిలో ఉండిపోవడం మంచిదేనా, గురువుగారూ?*
గురువుగారు: అవును. అలా ఉండటం చాలా మంచిది.

భక్తుడు: *ఎందుకంటే అదే సత్యం కనుకనా?*
గురువుగారు: అవును అదే సత్యం. సత్యంలో ఉండటం కంటే ఉన్నతమైన స్థితి ఏముంటుంది?

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మేము మా గతం, భావోద్వేగాలు, పరిస్థితులు ఇలా ఎన్నో బంధనాలకు లోబడి ఉండటం వలన మా ఎంపిక నిర్బంధంగా మారుతుంది అనడం సమంజసమేనా? మేము బంధనాల నుండి స్వేచ్ఛను సాధిస్తే అప్పుడక్కడ ఎంపిక చేసుకోవడానికి పూర్తి స్వాతంత్ర్యం ఉంటుందా?*
గురువుగారు: నిజమే. మీరు దానిని బంధనాలు, స్వేచ్ఛ అంటున్నారు. నేను దానికి అసహాయత, సామర్థ్యం అనే పదాలను వాడతాను. తప్పనిసరై ఎంపిక చేసుకోవాల్సి వచ్చిన తక్షణం మనకు మన అసహాయత అనుభవమవుతుంది, అది బంధనాలకు

లోబడి ఉండటం వంటిదికాదు. మనం ఎంచుకోవాలని ప్రయత్నిస్తాం కానీ ఎంచుకోలేం. చివరకి ఇక తప్పనిసరిగా ఎంచుకోవాల్సి వచ్చినప్పుడు, మనం ఒక దానిని ఎంపిక చేసుకుంటాం. అలా ఎంపిక చేసుకున్న తక్షణం మనకు ఒక రకమైన అసంతృప్తి అనుభవమవుతుంది. మనం నిస్సహాయంగా ఎంచుకోవాల్సి రావడం దానికి కారణం. కాబట్టి నిజంగా మనకి కావాల్సింది సరిగ్గా ఎంచుకునే సామర్థ్యం. ఎటువంటి 'ఎంపికా లేని ఎరుక' అనే స్థితిలో ఉంటే మనం సరిగ్గా ఎంచుకుంటాం అని చెబుతారు. 'ఎంపిక లేని ఎరుక' అనే స్థితిని ఎందుకు సాధించాలి అంటే సరిగ్గా ఎంపిక చేసుకోవడానికి. (గురువుగారు నవ్వుతూ...) అందులోని పరస్పర వైరుధ్యమంతా అదే. అందుకని నిస్సహాయస్థితిని కాకుండా మనం ఎంపిక చేసుకునే సామర్థ్యాన్ని పొందుతాము.

భక్తుడు: *కాబట్టి మన ఎంపికలు అనేవి మన వాసనలు, అలవాట్ల మీద ఆధారపడి ఉంటాయన్నమాట?*

గురువుగారు: అవును. మన పాత అలవాట్ల మీద ఆధారపడివుంటాయి. మన పాత అలవాట్ల బలం మనల్ని నడిపిస్తూ ఉంటుంది. వాటినే రకరకాల సాంప్రదాయాలలో ప్యాట్రన్స్ అని, వాసనలని, సంస్కారాలని, కర్మలనీ... ఇలా రకరకాల పేర్లతో పిలుస్తారు. మీరు వాటిని ఏమని పిలిచినా సరే అందులో విషయం (సారం) ఇదే.

భక్తుడు: *ఆధ్యాత్మిక మార్గం ఈ వాసనలను, అలవాట్లను తుడిచిపెట్టి (మనల్ని) అహంకారరహితంగా మార్చడానికి ప్రయత్నించదా?*

గురువుగారు: అహంకారం అంటే ఏమిటి? మనం ఇప్పటివరకూ చేసిన పనుల ఫలితమే కదా. దానినే మనం అహంకారం అంటాము. కాబట్టి కొంతమంది అహంకారాన్ని వదలిపెట్టండి అంటారు. ఇంకొందరు వాసనలను నాశనం చెయ్యండి అంటారు లేదా ప్యాట్రన్స్‌ను పోగొట్టుకోండి అంటారు. ఇవన్నీ పరిభాషా పదజాలం మాత్రమే. ఆ పదం ఏమైనా సరే, జరగాల్సిన పని మాత్రం ఇదే.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! శ్రీసాయిబాబా, రమణమహర్షి వంటి మహాత్ములకు నిజంగా ఎంపిక చేసుకునే అవకాశం ఉంటుందా?*

గురువుగారు: లేదు, వారలా ఎంచుకోవడం ఉండదు. అస్సలు వారికంటూ ఎటువంటి (ఇష్టాయిష్టాలు) ఎంపికలూ ఉండవు. ఎందుకంటే జరుగుతున్నదానితో కలసి అప్పటికప్పుడు అలా సాగిపోతారు. మనం ఎంపిక చేసుకున్నట్లు వాళ్ళు ఎంపిక చేసుకోరు, ముఖ్యంగా వారి వ్యక్తిగత జీవితానికి సంబంధించిన విషయాలలో ఎటువంటి ఎంపికలూ ఉండవు.

భక్తుడు: *వాళ్ళకు ఇష్టాయిష్టాలు లేకపోవడం ఎంపిక చేసుకోకపోవడానికి కారణమా?*

గురువుగారు: వాళ్ళకు ఇష్టాయిష్టాలు ఉండవు. వారికి ఎటువంటి ఎంపికలూ ఉండవు. వారికి ఎంచుకునేందుకు ఏమీ ఉండదు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మహాత్ములు జరుగుతున్నదానితో కలసి "అప్పటికప్పుడు ఆ క్షణంలో అలా సాగిపోతారు" అన్నారు కదా. దాని అర్థం ఏమిటి? ఏదైనా సందర్భంలో ఎంపిక చేసుకోవడానికి ఒకటి కంటే ఎక్కువ అవకాశాలు ఉన్నప్పుడు అప్పటికప్పుడు అలా సాగిపోతారనడంలో అర్థం ఏమిటి?*

గురువుగారు: ఏదో ఒకదానిని ఎన్నుకోవడం అంటే జరుగుతున్న దానిని మనం ప్రతిఘటిస్తున్నట్లు లెక్క. ఎవరికైతే ఎటువంటి ప్రతిఘటన ఉండదో, ఎవరైతే ప్రతి దానిని సమంగా తీసుకోగలరో వాళ్ళు ఆ క్షణంలో ఏమి జరిగినా దానితోపాటు కలసి సాగిపోతారు.

భక్తుడు: *ఎప్పుడైతే అప్పటికప్పుడు అలా సాగిపోవడం జరుగుతుందో అక్కడ మన ఎంపికంటూ ఉండదంటారా?*

గురువుగారు: అవును. ఎప్పుడైతే మనకు ఎంపికంటూ ఉండదో అక్కడ అప్పటికప్పుడు అలా సాగిపోవడం జరుగుతుంది. (నవ్వులు...) కానీ మనం అనుకొనే ఆ ఎంపికలేని స్థితి నిజంగా అప్పటికప్పుడు సంభవమవుతుందా? మళ్ళీ ప్రశ్నించుకోండి. మనం కొన్ని విషయాలు అప్పటికప్పుడు జరిగాయి అంటాము, కానీ అవి నిజంగా అలాగే జరిగాయా? నేను మీకు సమాధానాలు ఇవ్వడంలేదు. మీరు ఆలోచించేలా చెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను. కేవలం నాది "ప్రయత్నం" మాత్రమే. (నవ్వులు...)

భక్తుడు: *గురువుగారూ! సంకల్పం (ఇచ్ఛ) అంటే ఏమిటి?*
గురువుగారు: మనం ఒక దానిని ఎంపిక చేసుకుంటున్నాం అనే భ్రమను కలిగించేదే 'సంకల్పం' అని నేననుకొంటాను. మనమిలా సంకల్పిస్తూ, సంకల్పిస్తూ, ఆ భ్రమలో భాగం కావడానికి సిద్ధమైతే, అదే మన చివరి సంకల్పమవుతుంది. (నవ్వులు...)

భక్తుడు: *మరి భగవంతుని సంకల్పం అంటే ఏమిటి?*
గురువుగారు: సరిగ్గా ఎంపిక చేసే సామర్థ్యం లేదా సంకల్పించే సామర్థ్యం – అది భగవంతుడంటే. భగవంతుని సంకల్పం అంటే అదే. "నీ సంకల్పం నెరవేరుగాక" అని అంటే, ఎవరైతే సంకల్పిస్తున్నారో ఆ భగవంతునితో ఒక్కటి కావడం, ఆయన సంకల్పంతో ఒక్కటి కావడం. అంటే భగవంతుని సంకల్పంతో ఒక్కటికాగల సామర్థ్యాన్ని పొందడానికి ప్రయత్నించడం. 'ఎంచుకోవడం' (choice) అనే పదానికి బదులు 'సంకల్పం' (will) అనే పదాన్ని వాడారు. ఇంగ్లీషులో ఈ రెండింటికీ అర్థం ఒక్కటే. భగవంతునికి మాత్రమే ఎంపిక చేసే సామర్థ్యం ఉంది అని వారంటున్నారు. మీకు ఆ సామర్థ్యంలేదు! కాబట్టి అలా పరిపూర్ణంగా సంకల్పించడాన్ని సాధించడానికి ప్రయత్నించండి. "పరలోకంలోని తండ్రి వలెనే మీరు పరిపూర్ణులు కండి" అని బైబిల్ చెబుతుంది. అదీ అందులోని సందేశం.

మీరు భగవంతుని సంకల్పానికి కట్టుబడివున్నట్లుగా అనిపిస్తుంది. కానీ అలా కట్టుబడి ఉండరు. కట్టుబడి ఉండటం అంటే మీరు భగవంతుని సంకల్పంతో ఒక్కటి కావడం లాంటిది – మీ సంకల్పం, ఆయన సంకల్పం ఇలా రెండు లేకుండా, రెండూ ఒక్కటిగా మారుతాయి. అప్పుడు మీరు పరలోకంలోని తండ్రి అంతటి పరిపూర్ణులవుతారు. వాళ్ళు పరిపూర్ణత్వం, అపరిపూర్ణత్వం అనే పదాలలో చెప్పారు. నేను అసహాయత, సామర్థ్యం, శక్తి అనే పదాలలో చెప్పాను, ఇంకొకరు మరో రకంగా స్వేచ్ఛ, కట్టుబాట్లు అనవచ్చు. ప్రాథమికంగా అందరూ ఒకే విషయాన్ని గురించే చెబుతున్నారు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మనకు ఎంపిక చేసుకునే అవకాశమే లేకపోతే, మన జీవితాల మీద మనకు అదుపు లేదనే కదా?*
గురువుగారు: అదో అంతుబట్టని విషయం (మిస్టరీ). ఒక్కసారి మీకు ఎంపిక చేసుకునే అవకాశం లేదని తెలిశాక అది మిమ్మల్ని చాలా బాధకు గురిచేస్తుంది. ఎందుకంటే మీరు ఎంపిక చేసుకునే అవకాశాలు ఉండటాన్ని ఇష్టపడతారు. మీరు ఎంపిక చేసుకోవాలని కోరుకుంటారు. ఒకవేళ నేను మీకు ఎంపిక చేసుకునేందుకు అవకాశాలు లేవని చెప్పాననుకోండి. అది ఒక దండనలా అనిపిస్తుంది. మీరేదో స్వేచ్ఛను కోల్పోయినట్లు, నిస్సహాయులుగా మారినట్లు అనిపిస్తుంది. "మన చేతులలో ఏమీ లేదు, ఇది ఎంతటి విచారకరమైన పరిస్థితి" అనిపిస్తుంది. కానీ దానిని మరో కోణంలో చూసినట్లయితే మీరు దానిని ఇష్టపడతారు. మీరు ఎప్పుడైతే ఆ స్థితిని ఇష్టపడటం మొదలుపెడతారో అప్పుడు క్షణమాత్రంగా ఉన్న ఆ పరిపూర్ణత్వస్థితి మీకు స్పష్టంగా గోచరమవుతుంది.

కొంతమంది అంతా ప్రారబ్ధకర్మ, మీరు చెయ్యగలిగింది ఏమీ లేదు, ప్రతి క్షణమూ – మీరలా కదిలినా, కూర్చొన్నా, ఊపిరి తీసుకుంటున్నా, తీసుకోకపోయినా ఇలా ప్రతి విషయం ముందే నిర్ణయమైపోయి ఉంటుంది అంటారు. కానీ అది మీరనుకునేలా మన చేతుల్లో లేకుండా ఉండటమో లేక ముందే నిర్ణయమైపోవడంలానో ఉండదు. అది మనం అస్సలు మార్చలేనటువంటి, మన చేతుల్లో ఏమీ లేనటువంటి స్థితి కాదు. కొంతవరకు మీరు దానిని మార్చుకోవచ్చు, అది పూర్తిగా ముందే నిర్ణయించబడి ఉండదు. (గురువుగారు ఒక పెన్నును పైనుండి క్రిందవేసి మధ్యలోనే దానిని పట్టుకొన్నారు) ఈ పెన్ను క్రిందపడటం అనేది ముందుగా నిర్ణయమైపోవడం వంటిది, అది క్రిందపడే వేగం దాని బరువు మీద, పొడవు మీద, గాలి సాంద్రత మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఇవన్నీ కలసి అది ఎంత వేగంగా క్రిందపడాలో నిర్ణయిస్తాయి. కానీ నేను దానిని మధ్యలోనే పట్టుకొంటే ముందుగా నిర్ణయమైపోవడమనేది ఎక్కడుంది? మనకు ఈ అవకాశమే లేకపోతే అప్పుడు ఆధ్యాత్మికత, సద్గురువు, ముక్తి, మోక్షం మొదలైన వాటికి అర్థమే లేదు. మీరంతా పొందడానికి ప్రయత్నిస్తున్న ఆ స్వేచ్ఛ ఏమిటి? మీరు ముందుగా నిర్ణయించబడిన విధివ్రాత నుండి స్వేచ్ఛను పొందాలనుకొంటున్నారు. మీరు దీనిని అంగీకరించకపోతే, మీరు పొందే ఆ స్వేచ్ఛ కూడా మీ విధివ్రాతలో భాగమైతే అది నిజంగా ముక్తిని పొందడమవుతుందా? అదృష్టమా, అనుగ్రహమా? విధివ్రాతా లేక మన సంకల్పమా? – ఇవి చాలా పెద్ద ప్రశ్నలు. వీటి మీద పుస్తకాలకు పుస్తకాలు

వ్రాసారు కదా? (గురువుగారు నవ్వుతూ...) – కానీ ఈ మీమాంస మనల్ని ఎక్కడికీ తీసుకెళ్ళదు. ఆలోచించి చూడండి. మీకు నిజంగా ఎంపిక చేసుకునే అవకాశం ఉందా? మిమ్మల్ని (ఏదైనా విషయాన్ని గురించి) ఆలోచించేటట్లు చేసేది ఏమిటి? (ఏదైనా విషయాన్ని) మీ అనుభవంలోనికి తీసుకువచ్చేది ఏమిటి? మీకు ఎంపిక చేసుకునే అవకాశం ఉంటే మీరు ఆనందంగా ఉంటారా? మన ఎంపికంటూ లేని స్థితి అంటే ఏమిటి? ఆ స్థితంటే మనకు ఎందుకంత విచారం? వీటి గురించి ఆలోచించండి. అది మీరనుకొనే ఎంచుకునే అవకాశంలేని స్థితి వంటిది కాదు. దానిని గురించి మాటల్లో చెప్పడానికి పదాలు లేవు. అదీ అసలు సమస్య.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! ఎవరైనా నిజంగా ఏదీ మన చేతుల్లో లేదనే విషయాన్ని అంగీకరించినపుడు దానితో పాటూ వారికి గొప్ప భద్రతాభావం కలగాలి కదా. ఎందుకంటే జరిగేవి మన ఇచ్ఛానుసారం జరగకపోతే మరెవరి ఇచ్ఛానుసారమో జరుగుతూ ఉండాలి. ఆ 'మరొకరో' లేదా 'మరొకటో' నా జీవితం పట్ల జాగ్రత్త వహిస్తుంటే ఇక ఆందోళనపడాల్సిన అవసరం ఏముంది? నా ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే ఎవరైనా మన చేతుల్లో ఏమీ లేదని అంగీకరించే స్థితిలో ఉంటే వారి భద్రతాభావం చాలా ఎక్కువ కావాలి.*

గురువుగారు: అవును. సరిగ్గా ఇక్కడే బాబా అవసరమవుతారు. బాబా మీకు ఆ భద్రతాభావాన్ని ఇస్తారు. దానివల్ల మీరు మన ఎంపికే లేని ఆ స్థితిని గురించి ఎక్కువగా తెలుసుకుంటారు, దానిని ఆస్వాదిస్తారు. మన కోసం ఎంపిక చేసే బాధ్యతను బాబాకు అప్పగించి, "నేను ఆ బాధ్యతను బాబాకు అప్పగించాను, నా జీవితాన్ని ఆయన నడిపిస్తారు. నాకోసం నిర్ణయాలు బాబా తీసుకుంటారు" అని భావిస్తారు. కానీ నిజానికి మీరు ఎంపిక చేసే బాధ్యతను ఆయనకు అప్పగించడం లేదు, కానీ అది అలా అనిపిస్తుంది. అదే మీకు భద్రతాభావాన్నిచ్చి మీరు మరింత ముందుకెళ్ళేలా చేస్తుంది. లేకపోతే మీరు ముందుకు వెళ్ళలేరు. ఎందుకంటే అది మీరు కూర్చొని ఉన్న కొమ్మను మీరే నరుక్కోవడంలా ఉంటుంది. దానివల్ల మీరు క్రిందపడతారు, కాబట్టి మీరు ఆ పని చెయ్యరు. ఇక్కడే సద్గురువు పాత్ర ముఖ్యమవుతుంది. సద్గురువు వలన మీ పని సులువవుతుంది. కానీ కొంతమంది దీని గురించి సానుకూలధోరణిలో ఆలోచించకుండా తన స్వేచ్ఛ, స్వాతంత్ర్యాలను కోల్పోయామనుకొంటారు. వారి ఎంపికలన్నీ పోయాయనుకొంటారు. వారికి తామేదో బంధనాలలో చిక్కుకొని దాదాపు బానిసలుగా మారినట్లు అనిపిస్తుంది. కానీ అది నిజంకాదు. వారలా అనుకొంటున్నారంటే వారు అందులోని అందాన్ని చూడలేకపోతున్నారు. మీరు చాలా మంచి విషయాన్ని ప్రస్తావించారు – మనల్ని ప్రేమిస్తూ, మనకన్నా మంచిగా నిర్ణయాలు తీసుకొనే సద్గురువుకు మన కోసం నిర్ణయాలు తీసుకొనే బాధ్యతను అప్పగించాక మనం భద్రతాభావాన్ని, ఆనందాన్ని అనుభవిస్తాము.

ఎప్పుడైతే మీరు నిజంగా ఎంపిక చేసుకోవడానికి వేరే అవకాశం లేదనుకుంటారో – అప్పుడు జరుగుతున్నది మీకు నచ్చినా, నచ్చకపోయినా, మీకు అర్థమైనా కాకపోయినా, అసలు ఏమి జరుగుతుందో మీకు తెలియకపోయినా, ఇదంతా ఎక్కడ ముగుస్తుందో తెలియకపోయినా (నవ్వులు...) ఏమీ పట్టించుకోరు. ఎందుకంటే మీకు ఆ భద్రతాభావం ఉంది. నిజమైన మార్గం అప్పుడు మొదలవుతుంది, మీరు నిజమైన ప్రేమను అనుభవించడం ప్రారంభిస్తారు. ప్రేమ యొక్క అనుభవం అలా ఉంటుంది!

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మనం మన అసహాయతను అంగీకరించి, మనకు సాయం అందుతుందని కూడా తెలుసుకున్నాము అనుకొందాం – ఇక మేము చేసేది ఏమిటి? ఇలాంటి పరిస్థితులలో "సరే, జరిగేది ఎలాగూ నేను కోరుకున్నది కాదు" అనే ఒక రకమైన నిర్లిప్తత చోటుచేసుకుంటుంది కదా?*

గురువుగారు: చాలామంది విషయంలో ఏం జరుగుతుందంటే మనం తీసుకొనే నిర్ణయాలపట్ల (మన ఎంపికపట్ల) మనకు నమ్మకం ఉండదు. మనమెప్పుడూ డోలాయమానమైన స్థితిలో కొట్టుమిట్టాడుతూ ఉంటాము. ఇది మంచిదా లేక చెడ్డదా? ఇది సరైనదా లేక సరైనది కాదా? మనకు నిజంగా ప్రయోజనకరంగా ఉంటుందా లేదా... ఇలా డైలమాలో ఉంటాం. కానీ మనం ఒక్కసారి సద్గురువు చెయ్యిపట్టుకున్నాక మనం భయం లేకుండా నిర్ణయాలు తీసుకుంటాం. కాబట్టి మనం తీసుకునే

నిర్ణయాలను తీసుకోకుండా ఆగడం ఉండదు. మనం తీసుకున్న నిర్ణయాలను ఆనందంగా ఆస్వాదిస్తాం. అంతకుముందు మనం తీసుకునే నిర్ణయం యొక్క భారాన్నంతా మనమే మోస్తూ ఉంటాం కాబట్టి అలా ఆస్వాదించలేము. సద్గురువు దరికి చేరుకున్నాక ఇది పూర్తిగా భిన్నమైన విషయంగా మారిపోతుంది.

భక్తుడు: *అంటే మనం తేలికైన హృదయంతో, ఒక రకమైన భద్రతాభావంతో నిర్ణయాలు తీసుకుంటామా?*
గురువుగారు: ఎక్కువ భద్రతాభావం ఉంటుంది. నిజమే. మీరు దానిని తేలికైన హృదయం అంటానంటే అనవచ్చు. కానీ అది కేవలం తేలికైన హృదయమే కాదు, అది తేలికపడిన హృదయం, భారంలేని హృదయం. నిర్ణయం తీసుకోవడం అనే భారమంతా తీసివేయడం వలన హృదయం తేలికపడుతుంది.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! ఈ మొత్తం క్రమంలో మన ప్రయత్నానికి తావెక్కడుంది?*
గురువుగారు: ఆ భద్రతాభావాన్ని ఇంకా ఇంకా పెంచుకోవడానికి, ఇంకా ఇంకా అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవడానికి, స్వేచ్ఛాయుతమైన జీవితం గడపడానికి ప్రయత్నించడం – స్వేచ్ఛగా జీవించాలి, అజాగ్రత్తగా కాదు – దానికోసమే మన ప్రయత్నమంతా.

భక్తుడు: *కాబట్టి చివరికి మొత్తం శరణాగతి వద్దకు వస్తుంది – శరణాగతి కోసం గురువు వద్దకు వెళ్ళడమేగా?*
గురువుగారు: మీరు శరణుపొందడానికి గురువు దగ్గరకు వెళ్ళడం జరగదు. ఆయన దగ్గరకు వెళ్తే జరిగేది శరణాగతి. శరణాగతిని పొందడం కూడా మీ చేతుల్లో ఉండదు. (గురువు దగ్గర) మీరు అనుభవించే ఆ స్థితినే 'శరణాగతి' అంటారు. సాధారణంగా ఏం జరుగుతుందంటే అందరూ శరణాగతిని ఒక సాధనగా, ఆత్మసాక్షాత్కారానికి ఒక మార్గంగా చూస్తారు. అది మీరు ఎంచుకునే సాధనం కాదు. సద్గురువు మనలో ఆ ప్రేమను కలిగించాలి, ఒక్కసారి మీరు ఆ ప్రేమను అనుభవించడం మొదలుపెట్టాక, శరణాగతి తప్పనిసరి అవుతుంది. అక్కడ మీకు మరో అవకాశం ఉండదు, అక్కడ మరో మార్గం ఉండదు. ఆ ప్రేమ నెమ్మదిగా మన ఇష్టాయిష్టాలను (ఎంపికలను) వదులుకొనేలా చేస్తుంది. మన ఎంపికంటూ లేకుండా పోవాలి అనేది లక్ష్యంకాదు. అది ఏదో ఒక దాని ఫలితం, పర్యవసానం. మనం సద్గురువును అంతగా ప్రేమిస్తాం కాబట్టి మన ఇష్టాయిష్టాలు ప్రాధాన్యతను కోల్పోతాయి. మనం ప్రేమించే వ్యక్తి దేనినైతే ప్రేమిస్తారో మనమూ దానినే ప్రేమిస్తాం. మనం ఆయన నిర్ణయంలో భాగమైపోతాము. మనల్ని మనం కోల్పోతాం. మన వ్యక్తిత్వాన్ని కోల్పోయి ఓ గొప్ప ప్రేమలో కలసిపోతాము.

ఎప్పుడైతే మీకిక వేరే మార్గం లేదని, మీరు గమ్యం చేరడానికి వేరే అవకాశం లేదని తెలుసుకుంటారో అప్పుడు మీరు శరణుపొందుతారు, శరణాగతి అంటే అదే.

"శరచ్చంద్రికలు" గతసంచికల కొరకు *http://saipatham.saibaba.com/*
శ్రీసాయిబాబా సచ్చరిత్ర, ప్రబోధాలను సమగ్రంగా దర్శించడానికి *www.saibaba.com* ను సందర్శించండి.